

Jindřiška Petráková

VODA

Ach má dobrá vodičko
Čistá jsi a vždy jsi byla
Hnedka ses mi zalíbila
Ach, i ten nejčestnější člověk
Nemůže říct, že za svůj věk
se neprohřešil jedenkrát
Když tě potkám čistou a svěží
Vím, o co tu teďka běží
O záchranu toho pokladu
Co nám vždy vykouzlí dobrou náladu

Když jdu spát
a vzpomenu si jedinkrát na vodu svatou
Tak nikdy nepřemýšlím nad svou hlavou sňatou
Chci tě zachraňovat
Ale sám?
Vždyť nejsem žádný pán
Tak pojďme do toho společně
Vždyť přece jeden za všechny a všichni za jednoho
A společně zvládneme neskutečně mnoho

I pozoruji jednou hladinu
A ta se divně víří
Zjišťuji: Á, přiletěli netopýři
Ach, ale to není konec ten
Stačí na hladinu ukázat prstem
A názor máš jiný hned
Tam jistá laň pije
Není tam žádná zeď
A srdce bujně bije

Přišel jsem jednou k říčce zas
A zažil jsem vodní faux pas
Ani kapka čisté vody
A já stojím bez zásluhy
Pozoruji hladinu
Již není, jaká bývala
Neboť pokud by to byla ona
Zvěř by se na mne dívala
A já bych si písničku zpíval a ...

I pojďme dále poslouchati, co se dělo tam
Žádný lesík, žádný klid
A je tu navíc lid
Ti lidé hledí na řeku
Mají hlavu plnou nevděku
Jdou a do vody spustí
Výkaly co lidé do záchodu pustí
Místo vody jetu louže

Přijde mi to strašné
V ní se jedno lejno klouže
Mé srdce nad tím žasne
Žalem se div nerozplakám
Ale přece jenom mě něco napadlo
Něco se mnou trhlo
Snažím se přijít nato, co mě popadlo
A připadám si jak trdlo
Nakonec se rozhodnu
Musím zastavit to
Když ne, tak nedosáhnu ničeho
Maximálně mohu říkat: „Ty jeden ničemo!“

A tak jsem se rozhodl
Uhodneš, co já jsem uhodl?
Pokud ano, tak jsi mistr
Pokud ne, jsi bídák
Patříš k ostatním lidem
Kteří musí rudnout studem
Když někdo mluví o vodě...
Tak tedy k tomu, co jsem uhodl
Tedy vlastně, jak jsem se rozhodl
Půjdu do lesa k jinému potůčku
Pes mne bude doprovázet
Musím tam vyřešit životní potyčku
Kdy lidé na mne vinu nebudou házet
Rozhodně se cítím líp
Na místě, kde vidím laně pít
A ptáky slyším ševelit

I po těch letech se potok změnil
Sem tam zčernal odpadem
A přestože ho vidím každý den
Nemohu říct, že jej znám
Poněvadž neustále přemítám
Zda ten potok poznávám
Tento potok každý den
mění se osudem
Někdy přijde kuna, liška
A když mají plná bříška
Zeje potok prázdnotou
A právě proto nemohu říct s jistotou
Jestli pravidla lesa a vody znám...
I když už jsem teď velký pán
Za těch pár let se ten svět (doufám) změní
Ale záleží na vás, jestli máte stejné myšlenkové jmění